

Het beroepsschrift verwijst onder meer naar de wet van 2002: euthanasie is geen absoluut recht van de patiënt.

in dat geval. "Dit schendt het gelijkheidsbeginsel en het verbod op discriminatie vastgelegd in de euthanasiewet," stelt het beroepsschrift. En dan nog. Zelfs indien er verschillende landelijke organisaties zouden bestaan, is het KB op maat van LEIF

geschreven. Een IM moet immers over een comité van 12 artsen beschikken waarvan de helft door de IM zelf wordt aangeduid. Palliatieve artsen of artsen van een andere strekking vallen dus automatisch uit de boot en dat kan het KB "niet redelijkerwijze verantwoord." Waarom kunnen artsen "die meer belang hechten aan palliatieve zorg geen aanspraak maken op een vergoeding en waarom worden ze anders behandeld?" Dit doet afbreuk aan de euthanasiewet zelf die stelt dat de tweede arts onafhankelijk en autonoom werkt.

Nutteloos en disproportioneel

Verder. Doordat het KB op het lijf van de Leif-artsen geschreven is, houdt het ook een "reglementaire beperking in van de diagnostische en therapeutische vrijheid van de behandelende arts", stellen de vier artsen. Dat betekent dan weer een inbreuk op KB 78 van 1967. Kortom, de facto dwingt het KB tot "het aanhangen van de opvatting dat artsen bij het advies een absoluut respect

voor de individuele wil van de ongeneeslijk zieke patiënt moet betonen", zo luidt het. Sterker nog. Volgens het beroepsschrift is de wettelijke verankering van een Inrichtende Macht en een comité bij de IM "een nutteloze en minstens disproportioneel bezwarende tussenschakel." Volgens het document mag "overheidsingrijpen dat inwerkt op de vrije dienstverlening niet verder gaan dan nodig om de beoogde doelstelling te bereiken". Dus menen de vier artsen dat het honorarium beter rechtstreeks aan de geraadpleegde arts of eventueel aan de sociaal verzekerde kan worden uitbetaald.

Tot slot bepaalt het KB dat het Verzekeringscomité van het Riziv met de IM een contract afsluit in het kader van artikel 56 van de wet op de ziekteverzekering. En dat is geen "deugdelijke rechtsvorm", vinden de vier. Artikel 56 slaat immers op "experimentele" overeenkomsten en terugbetalingen. Daarvan is in geval van de euthanasiewetgeving uiteraard geen sprake.

AGENDA

Vrije
Universiteit
Brussel

Universitair
Ziekenhuis
Brussel

Commissie Medische Ethiek (O.G.016)
REFLECTIEGROEP BIOMEDISCHE ETHIEK

CYCLUS BIOMEDISCHE ETHIEK

Programma academiejaar 2013-2014
UZ Brussel, Auditorium Kiekens
ACCREDITERING: ETHIEK EN ECONOMIE

- I. **WOENSDAG 9 OKTOBER 2013: "ETHISCHE DILEMMA'S BIJ PATIËNTEN IN COMA"**
Prof. Patrick CRAS (Neuroloog, Universiteit Antwerpen; Instituut Born Bunge Edegem)
- II. **WOENSDAG 4 DECEMBER 2013: "ETHISCHE EN JURIDISCHE ASPECTEN VAN HET GEBRUIK VAN PATIËNTENGEGEVENS"**
Dhr. Willem DEBEUCKELAERE
(Voorzitter van de Belgische Commissie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer)
- III. **WOENSDAG 5 FEBRUARI 2014: "ETHISCH-MAATSCHAPPELIJKE IMPLICATIES VAN DE ONTRAFELING VAN HET MENSELIJK GENOOM"**
Em. prof. Jean-Jacques CASSIMAN
(Dienst Forensische Geneeskunde – Centrum Menselijke Erfelijkheid, Campus St. Rafael Leuven)
- IV. **WOENSDAG 2 APRIL 2014: "DE AUTONOMIE VAN DE ARTS IN DE ARTS-PATIËNTRELATIE"**
Dr. Tom GOFFIN (Jurist bij de Nationale Raad van de Orde van Geneesheren)

Ontvangst met hapje en drankje + registratie: 19u.

De zitting begint om 19.30u en eindigt om 21u.

Deelname is gratis maar inschrijving vooraf is wel nodig: martine.schockaert@uzbrussel.be - Tel. 02 477 55 84